

„Palju kära ei millestki“

Uks Shakespeare'i kaasaegseid nimetab suurt näitekirjanikku „shake-scene'iks", täh. „lavavapustajaks". See on mõeldud halvustavalt, nagu üldiselt Shakespeare'i akadeemiliselt haritud võistlejad suhtusid kaunis üleolevalt oma kolleegi, kes ei võinud kiidelda samasuguse haridusega.

Muidugi mängitakse maailma lavadel mõnikord ka suure britlase kaasaegsete — Ben Jonsoni ja teiste — teoseid, kuid siiski on ainsaks tõeliseks „lavavapustajaks" jäänud ikkagi Shakespeare, kes on mitu korda tõusnud varjusurmast, mis pealegi kunagi ei ole kestnud kaua.

„Shakespeare on surematu" — see on juba fraasiks kujunenud, mida korratakse, ilma et sealjuures palju mõeldaks. Kuid see on siiski enam kui fraas. Mil määral Shakespeare on surematu, seda me ei näe mitte ainult sellest, kui palju teda mängitakse, ja et asutatakse ikka uusi teatreid juure, mis mängivad kas ainult või peaasjalikult tema teoseid, vaid ka sellest, et ka kõige viletsam näitejuht, kõige „omapärasem" lavastusidee ei suuda Shakespeare'ilt võtta ta lavamõju täiel määral.

Shakespeare'i on mängitud ilma dekoratsioonideta ja kõige toredamate panoraamdekoratsioonidega, mis näit. „Hamletis" on näidanud, kuidas lained kannavad edasi ennast uputanud Ophelia laipa...

Tema teksti on ümber tõstetud, kärbitud, osalt viidud ühest tema näidendist teise näidendisse(!), „parandatud" ja „täiendatudki" (kõige enam Prantsusmaal).

„Hamletit" on mängitud frakis ja „Põikpea taltsutust" lavaval ringisõitvate autodega. Alles mõni nädal tagasi New Yorgi neegriteater viis „Macbethi" tegevuse Šotimaalt Haiiti saarele — kõik see ja palju sellesarnast ei ole suutnud midagi teha suure britlase teoseis igavesti pulseerivale elule, mis on nagu ammutatud looduse enese allikaist.

Seda elu näeme ka kõigis Shakespeare'i komöödiais, mis on kõik väga mitmekesised sisult, pakkudes peenemat nalja ning janti, romantikat ja luulet, seiklusi ja keerulisi olukordi, huvitavaid tüüpe ja nauditavat sõnademängu.

„Palju kära ei millestki" on Shakespeare'i heatujulisemaid ja lõbusamaid naljamänge.

Temas paistavad iseäranis silma Benedikti ja Beatrice naljakõnelused, kes näilise külmuse peale vaatamata end siiski paariks tülitsevad, kuna sentimentaalne paar intriigi tõttu peaaegu lahku läheb.

Shakespeare'iga algas, Shakespeare'iga lõpeb „Estonia" käesolev hooaeg. Ring on suletud.